

DOMOVINA

Uredništvo

je na Schillerjevi cesti št. 3. — Dopolne blagovilne frankirani, rokopiši se za vrata.

Izhaja trikrat na teden, vsak ponedeljek, sredo in petek ter velja za Avstrijo in Nemčijo 12 kron, pol leta 6 kron, 3 mesece 3 kron. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poštovina, namreč: Na leto 17 kron, pol leta 8 kron 50 vrt. Načinoma se pošilja upravništvo, plačuje se vsakej.

Za inserate

se plačuje od vsake polt-vrste po 20 vinarjev za vsakokrat: za večje inserate in abonentno inseriranje zmanj popust.

Mesečna priloga „Slovenski Tehnik“.

Carina na živino in žito in naši kmetje.

Umetno poviranje cen žita in živine pomeni znanstveno poviranje cen najpotrebnejših in najglavnejših živil velike večine vsoga prebivalstva v državi. Ta draginja pritiška na vse industrijsko delavstvo, na državne, deželne, občinske in trgovske uradnike, na čisti-ljivo vseh vrst, na trgovce in obrtneke, s kratka na vse stanovce. Če so živila dražja je prva posledica ta, da mora zahtevati vsak, ki živi ob svojem zaslužku, da se mu povisa tudi ta zaslužek. Zato je industrijsko delavstvo pristojno zahtevati zvišanje mezde, fabrikantje pa morajo te opravilne zahteve splošni, kajti lačen delavec ne more delati — in kadar dela mora vsaj toliko zaslužiti, da sebe in rodino nasiti, obleče in ji da zavetje v zdravem, čeprav tesnem in skromnem stanovanju.

Ker pa fabrikant ne more in tudi ne mara iz svojega plačavati višje mezde svojim delavcem in višje plače svojim uradnikom, mora zvišati cene svojim izdelkom in tako prehaja to poviranje cen na vse njegove odjemalce in tudi na kmete, kateri je potrebno.

O tem je danes vsaka gospodinja, vsak gospodar svoje, kajti ni je stvari, ki je rabiti, bodisi že v kuhinji ali v gospodarstvu, ki bi danes ne bila znatno dražja nego pred enim ali dvema letoma — In cene še vedno rastejo in bodo rasti.

Vsi stanovci ki žive od svojega dela, javni in privatni uradniki, zni-

tejni, dobovniki, vsi zahtevajo višje plače in to po pravici, ker za oni denar, ki se jim za njih delo plačuje, ne morejo več dandanašnji živeti, se oblačiti in stanovati, kakor se človeka tiče. Država, dežele, okraj, občine so ne morejo več upirati zahtevam svojih uradnikov, zvišujejo jim, po malem sicer, plače — a davki, deželne, okrajne in občinske doklade vsoled tega rastejo in pritiškajo vse, posebno pa one, kateri imajo najmanjše dohodke in to so baš naši mali in srednji kmetje.

To navidezno višanje delavske mezde ima pa za kmeta še to neprijetno posledico, da mu zvahi vse delavce v industrijski tabor. Misli ljudje siliti, kake mezde plačujejo v fabrikah in se dajo zapeljati misleč, da jim bodo tam lepše in lažje, da bodo za manj dela več zaslužili kakor pri poljskem delu. Tako ostane kmet brez delavca, ali pa ga mora, kadar ga potrebuje, istotako drago plačati kakor fabrikant.

Če torej primerjate povikše izdatkov, ki je kmeta navstal za višje državne davke, deželne in občinske doklade, za višje cene živil, vseh hišnih in gospodarskih potrebščin, kakor tudi za višje mezde, s povikom dohodkov, ki mu ga dajejo višje cene žita in živine, vam natančen račun pokaže, da je naš kmet na škodi in ne na dobičku.

Ta pot torej ne vodi do uspeha, baš nasprotno, mali in srednji kmetje bodo čedalje bolj propadali in bodo morali propasti, če se bodo še nadalje vstrajalo v tej smeri.

Od kod torej pomoč?

Podobne razmere so bile svoje dni na Angletkem. Amerikansko žito, amerikanska živina, amerikansko sadje je bilo vse tako po ceni, da so bili angleški kmetje in posestniki pristijeni prodajati svoje pridelke pod zgubo, na konkurenco, znosno konkurenco z Amerikanci sploh niso mogli misliti, še manj pa na to, da bi se dobila v parlamentu večina, ki bi hotela naloditi na nvoz tujih poljskih pridelkov, tuje živine in tujeja mesa sploh kako, če tudi prav majhno carino.

Treba si je bilo torej drugače pomagati. Angleški kmetje in posestniki so se vrgli na intenzivno obdelovanje svoje zemlje; opustili so navadno poljedelstvo in se poprijeli bolj vrtnarstva, zemljišča pa, ki niso bila za vrtnarstvo in sadjarstvo ugodna, so spreminili v travnike in začeli so gojiti tako šne vrste govedi, ovac, svinj itd., kakršnih Amerikanci, kateri gledajo v vsem in povsod na kvantiteto in ne na kvaliteto, se goje in ne morejo gojiti. Tako so si Angliji odbili amerikansko in avstralsko konkurenco. Pridelki angleških vrtnarjev so po svoji kakovosti taki, da se jim ni bati nikake konkurence, cene teh pridelkov so pa tudi take, da si je morejo privoščiti samo najbogatejši sloji prebivalstva, katerim je cena sploh čisto postranska stvar. — To velja tudi o angleški živinoreji.

Angleški živinorejci so svojo vedo (bi dejali) tako usvojili, da se jim ni bati nobene konkurence na svetu. Meso njih živine je tako fino, da premožki krogi radi plačujejo še tako visoke cene za nje in bi amerikan-

skega in avstralskega mesa, dokler je še kaj angleškega na razpolaganje, nikdar ne marali.

Na ta način so si angleški kmetovalci pomagali ter se rešili tuje konkurence brez carin na žito in živino. Pomagali so si sami iz sebe, pomoči niso iskali od zunaj. Pomoč iz samega sebe je edina resnična, edina izdatna pomoč. Dokler človek samega sebe ne zapusti ni nikdar v resnici zapuščen. Kakor hitro pa začne dvomiti o sebi in svojih močeh ter se plašno obrati okrog sebe pritakajoč od zunaj pomoči — je pa še izgubljen. In tako je tudi s celimi stanovci.

Ia pa naš kmetijski stan ni v obsepnem položaju, da ni izgubil zaupanja v svojo moč in v svojo kodočnost o tem ni priča dejstvo, da se je tudi slovenski kmet začel že braniti proti tuji konkurenci na isti način, kakor angleški. V dokaz narajam razmere v goriki okolici. Tam se je tudi poljedelstvo še popolnoma smaknilo vrtnarstva ter je intenzivno obdelovanje zemlje doseglo nekaj vrhunec vseh možnosti. Slovenski kmet v goriki okolici mora pa storiti še en korak, da si popolnoma osvooji vse sad svojega truda in svojega zma, osnovati si mora še potrebne gospodarske zadruge, katere bodo kmeta samemu zavarovale vsaj en del onega dobička, ki ga imajo sedaj prekupci njegovih pridelkov. To pa je še vprašanje časa in bode tudi rešeno.

Kar je bilo v goriki okolici močote, bode v tej ali oni obliki močote tudi na Štajerskem. Ta pot vodi nagežna kmeta do uspehov. Ta pot ga

LISTEK.

Diogen.

Hrvatski spisal Argost Senca, prevedel nj— (Dalje.)

„Je li moguće?“ vpraša Janković Klefida.

„Seveda“, zareži se polkovnik, „taka nesloga napraviti menda ni goriljski vozel?“

„Gotovo ne! Ha, ha, ha! Zato ni treba Aleksandra velikega.“

„Seveda ne! Pošelite samo kako klepetuljo, porejte to kaki ženski, spravite stvar v javnost in ločili ste jih. Ne da? Bužan pa postane nak.“

Janković pritrdi z glavo.

„To je prvo. V Požunu se kuhajo važne reči. Klobučiki se ne vrne več.“

„Resnično?“

„Zagrebska škola je važno mesto. Kaj mislite o Krčeliću? Živel je dolgo v dunajskem ožraju. Pameten človek

brez feudalističnih predsodkov. Stara Sermatca ima zveze. Samo da nam škof ne bo protiven.“

„Dobro“, reče Janković.

„Da, pazite tudi na grofko Terenzijo. Ta „Diana“, ali pravilneje „Klopatra“ je najvarnejša. Sedaj veste približno vse.“

„Popolna podak“, odvrne Janković.

„Karalir, sedaj pa lahko noč! Pojdiva vsak svoje pot. Ni dobro, ako najo vidijo skupaj.“

„Adieu, cher colonel, srečna pot! Vi pojđete dnušt vataje, jaz pa bom kopal rove.“

Klefid odide hitrih korakov, Janković pa ostane dolgo, dolgo na tem mestu, gledaje skozi nočni mir pred seboj to lepo zemljo, kjer se je zrcalil v Savi blede mesec.

VIII.

Gospa Julijana Sermat se je solčila pri edrtem oknu sede v mehkem namoljcu. Nekako zamisljeno so zrlje njene stare oči v modro nebo in zlato sonce. Najhč je premisljevala, če ga

bo še dolgo gledala. Govorila je malo in kratko, skoravno se je zbrala v njeni sobi precej velika družba. Baronica je prišla sinoči iz Šestina v Zagreb, gotovo v važni zadevi, a kdaj koli je bila v svoji hiši v Zagrebu, je imela vedno dovolj obiskov. „No hvala Bogu“, rekla je navadno starka Rezići, ko so odšli vsi gostje, „to je bila spet procesija.“ Ne vem, kaj da hočejo. Da sem vsaj mlada, tudaj serevda prihaja dovolj os na meč. Sedaj pa, oprosti mi Bog, še nisem svetnica, četudi imam nadgo priti v nebeški raj. Danes so se zbrali pri njej kanonik Krčelić, gospa baronica Klefid, žena mestnega sodnika Babotajka, rektor jesuitskega kolegija oče Pepel, precej sin gospod a podogovratni obrazom; poleg teh gostov, ki so sedeli, je stal po sobi tudi baroničin sin, Rezićka pa je sedela v kotu z ročnim delom, ker stara baronica ni mogla živeti sili eno minuto brez nje.

„Deca, iztrestite mi svoje novice“, prične starka, „toda vse lepo zapore-

doma, vse počasi. Moja pamet je stara, slaba in nimam rada, če se govore meša kakor repa in zelje. No, kaj mi prinataste?“

„Ah“, umere Klefidova svoja usta in porogljiv smeh, „hja baronica, niste li slišali o tem velikem škandalu?“

„Kakem škandalu?“

„Požban in Bužan sta se smrtno posvaidala.“

„Rauch in Bužan!“ dvigne Sermatca glavo in široko pogleda.

„Da“, nadaljuje polkovnica, „ves Zagreb govori o tem. Žena oberštajnt-celca Kuševca mi je pripravovala celo zadevo. Premislite! Divo! Po mesta se govori, kako je postal Bužan bogataš. Ha, ha, ha! Bil je v družbi razbojnikov, ki so ropali in krađli. Z njimi je delil plen in postal bogat.“

„Ah!“ začudijo se vsi.

„Zaščitil je vidlice in bil bi obesen, da ga ni rešil pošban. A to celo povest je Rauch nekoma pripovedoval.“

(Dalje prihajajo.)

na vodi v neposredni
za katero ga sedaj fevdalci v po-
njih uplivom tudi klerikali z rabo
silo in sladkimi objahami vabijo.

Kdor našega kmeta ljubi in mu
hoče v resnici pomagati, mu mora od-
krito povedati, da mu ni druge po-
moči kakor samopomoč — to pa mu
daje večja izobrazba in prehod od se-
danjega načina poljedelstva na način
intenzivnega obdelovanja in racionalne
ali rekeli bi znanstvene živinoreje.

Nova doba na Hrvaškem

(Duje.)

Kakor vsak narod, tak ima tudi
naš svoje težnje, ki jih namerava v
bližnji ali daljši bodočnosti odzgovoriti.
Prava narodna vlada se postavlja na
čelo tečaj svojega naroda in ga pri
tem podpira s sredstvi, ki ji jih narod
daje za spravo zemlje, ker je z narod-
dom identična. Ker padla vlada ni
bila narodna, je naše narodne težnje
kot nekaj veletidajskega dušila, kaj še,
da bi jih podpirala. Ona je umetno
netila z vsemi sredstvi hrvaško-srbski
razpor, s čemer je razdvajala dva
bratska naroda in netila tako domačo
vojsko med istokrvnimi brati.

To je bila dobro proračunjena
taktična poteza, s katero je vlada na-
meravala oslabilo in razviti odporne
sile naroda, da z jedne strani je res
dosegla, da je oslabilo našo narodno
moč, ki je postala tako slaba, da ni
mogla odvrniti zunanjih in notranjih
neprijateljev, z druge strani pa se ji
je posrečilo ločiti Hrvate in Srbe v
dva najljutjeja sovražna tabora, dasi
bi bili jedni ko drugi navezani na
vzajemni odpor proti skupnemu sov-
ratniku. S tem je naša vlada stala
proračunsko, zaredno in direktno v
službi vsenemških in vsenadžarskih
teženj in zato tudi lahko razumemo,
zakaj je dajala take ugodnosti Nemcem
in Madjarom v Sreemu.

Nas vse južne Slovane sili bratska
istokrvnost in prirodna sila k temu, da
si ustanovimo kolikor mogoče tesno,
blizko skupnost. Naš narod pa je bil
od nekdanj odločen nosilec jugoslovanske
gledi, ker ga je k temu silila nevernost
pred vedno večjim protidržanjem
vsenemških stremeljenj. Stremeljenje za
jugoslovansko vzajemnostjo pa je padla
vlada ubijala na vsak način, ga v go-
voru in tisku proglaševala za velesid-
javstvo in ga kot tak ovrjala pred
najvišjim sodiščem. Monarhija pa ji je
v tem še pomagala, ker je dunajski
kamarila stremela vedno za tem, da bi
razcepila Slovane, posebno pa Jugoslo-
vance. Ona je nasreč v njih videla
sovražnike svoje politike, kar nam bo
postalo še bolj umljivo, če pomislimo,
da je diplomacija naše monarhije po-
polnoma v stitbi nemških stremeljenj.

Naša vlada je torej bila največji
činitelj pri reakciji proti slovanški
vzajemnosti.

Razna tega so narodni našemu
narodu že v jednom osiru tako veliko
škodo, ki nas kajle bolj ko vse drugo,
kar so nam storili. Starodavni tirani,
ki so čašakajali svobodnomenu
sveta protipij asilnitstva, so vzeli
narodni sicer svoboda, a postavili so mu
nedotakljive narodni značaj. Khuen pa
nam je pred svetom vzel spoštovanje
in čast, a vzel nam je tudi narodni
značaj. Khuen je dobro vedel, da je
narod, ki nima svojega narodnega zna-
čaja, da lahko vladati. S tem, da je
posojenec onemogočil eksistenco, jih je
stori popolnoma pokorene svoji volji.
Tako se mu je posrečilo, da je popol-
noma demoraliziral uradništvo, a ne
samo to, ampak sploh vse našo državo
in naše politične stranke.

(Duje prihodnji.)

STAVOVIŠČE POLITIČNE PRIGOTOVITELJE.

Domače deželo.

Kričansko socialna stranka pri-
tiska na ministrskega predsednika hr.
Becka naj se pred volitvam pokliče
njena člana Pattaya v ministrstvo.
Beck je pripravljen to storiti. Pattay
bi prevzel pravosodno ministrstvo do-
sedanji prav-sodni minister dr. Klein
bi postal predsednik najvišjega so-
dnega dvora, katerega dosedanji pre-
sednik dr. Steinbach bi šel v pokoj.
„Fremdenblatt“ to sicer demantira,
zgodilo se bo pa vendar vse tako ali
podobno, kajti Beckova vlada gre nem-
skim težnjam, polastiti se vsaaka
kolikaj dosegljivega mesta v državni
upravi v vsem in povsod na roko.
Dr. Klein je pri zadnjih sodnih im-
enovanjih to dokazal ter bi, kot naci-
onalno čuteč Nemec bil kot predsednik
najvišjega sodnega dvora za Nemce
gotovo narodna pridobitev, dočim bi
ga Pattay v pravosodnem ministrstvu
prav dobro tudi v nemškarnarodnem
obziru nadomestil.

V Ptajsko-Lipniškem okraju se
Nemci niso mogli zjediniti glede kan-
didata za prihodnje volitve, volitve
bodo torej proste. Dosedaj imajo štiri
kandidate za ta okraj.

Jugoslovanska demokracija po-
stavi v Ijubljani Krbina Kristana za
kandidata.

Pod pokroviteljstvom čeških fevdal-
cev se omenje zveza katoliških
agrarnikov, katere nastopi pri prihod-
njih volitvah kot samostalna politična
stranka ter postavi na Češkem 15
svojih kandidatov. V drugih okrajih
bode podpirala češko agrarno stranko,
ako se ta obveže glasovati za njenih
15 kandidatov.

Češka agrarna stranka bode kan-
didirala med drugim grofa Deyna,
kneza Schwarzenberga, grofa Syla-
Tarouca in barona Parisha. Kakor se
vidi so fevdalci se storili vse potrebne
korake, da si zavarujejo vodstvo
„kmetišk“ strank v bodočem parla-
mentu.

Minister Prade je govoril pred
svojimi volilci v Liberci (Reichenberg)
na Češkem. Govoril je o spravi med
Čehi in Nemci. Ta je po njegovem
nenemju mogoča edino le na temelju
izdelitve Češkega v čisto nemški in
češki deli. Na temelju te razdelitve bi
morali razdeliti vse državne in deželne
urade ter namestiti v nemških ali v
nemške proglašene kraji samo nem-
ške uradnike. (To delitev pa Čehi od-
ločno odklanjajo, ker bi jim bila samo
na škodo. Vlada pa na tihem ta
program delitve še izvršuje. Namestit-
ništvo je še skrovo popolnoma raz-
deljeno.) Minister je govoril nadalje
o razmerju med Avstrijo in Ogrsko
ter podarjal, da je še skrajni čas, da
pridejo iz večnih provizorjev končno
do stalne in trdne ureditve gospodar-
skih in političnih razmer. Rešiti treba
vprašanje o carinaki in bančni vzajem-
nosti ter o letnih prispevkih obeh
držav za skupno troško. Če Ogrci ne
marajo stalne in definitivne r šitve
teh vprašanj, potem je tudi minister
Prade za to, da se radikalno postopa
po geslu: Prof od Ogrske.

Zborovalci so ga proglasili zopet
svojim kandidatom.

Deželna zbora galiski in sedno-
graški sta sklicana na 14. t. m. De-
felni zbori češki, Meški, goriško-gra-
dišanski in vorarberški so snidejo pa
18. t. m. v daljše zasedanje.

V ogrski zbornici magnetov je
govoril o proračunski razpravi graf
Majlath o ščevanju narodnosti in so-
cijalnih demokratov ter zahteval, da
se temu napravi konec. To se boče
doseglo najbolje s primerno šolsko od-

lagodijo praktičnim postopkom življenja,
da ne bodo vzgajali kakor do sedaj
samo izobražen proletarijat in urad-
ništvo. Tudi državno upravo treba
preosnovati in urediti na bolj preprost
način, kajti sedanji sistem je predrag.
Omejiti treba iseljevanje, ki postaja
ze državi nerazno in razkosovanje
zemljišč. Govornik si želi v interesu
madžarskega značaja države, da se
tudi svoboda tiska malo pristrije. (Po
pravdi proti Jurigi in ostalim Slovam
kot si še nadaljnih omejitev pač ne
moremo predstavljati.)

Hrvatskemu banu Pejaževiću se
je posrečilo skleniti s Čisto stranko
prava nekaj kompromisa. Frankovci
opuste obstrukcijo proti temu, da se
v adresi na kralja tista grozna beseda
„srbski“ in nekateri podobno nevarni
izrazi izpuste ali zamenjajo z drugimi
manj nevarnimi. — Ni ga rodoljubja
naš rodoljubjem čistih Frankovcev!

Vnanje države.

— Srbija. Trgovinska pogodba
med Srbijo in Anglijo je gotova ter
bode te dni podpisana. Tudi pogodba
z Italijo je že sklenjena, ker pa ne
prinaša Srbiji nikakih ugodnosti, ker
nalaga prevelike svorne carine na
srbsko žito in živino, so se začela po-
gajanja, da bi italjanska vlada je do-
datno dovolila na te srbske prideleke
nekake olajšave. Upati je, da se to
tudi doseže. Pogodbe z ostalimi drža-
vami pridejo takoj v skupščini na
dnevni red ter stopijo, čim je skupščina
sprejme ter bodo veljavno podpisane
v veljavjo. S tem bo uvoz tujega blaga
v Srbijo olajšan in bo draginja malo
pohelala.

— Bolgarsko. Bolgarska vlada
zahteva od sobranja 34 milijonov levov
naknadnega kredita. Ta denar bode
vlada uporabila za nakup novih loko-
motiv in vagonov, za gradnjo lok in
Burgas in Varni na Črnem morju ter
za novo loko na Donavi v Svistovu.
Zidala bode nove železniške prege:
Mezdra-Vraca-Vidin, Gabrovo-Tretna
in Stara Zagora-Trnovo-Sejmen kakor
tudi novo brozjavno linijo za medna-
rodni promet od srbske do turške
meje.

— Angleško. Nedavno je umrl
lord Goschen. Pokušnjik je bil minister
vojnne mornarice od 1895 do 1900 l.
ter si je pridobil nevernih zaslug za
njo popolno preosnovo v smislu noro-
dobnih potreb in zahter angleške sve-
tovalne politike. Lord Goschen je bil pa
tudi avtoriteta v vseh bančnih in de-
narnih vprašanjih. Konverzija državnih
dolgov Anglije je ena njegovih naj-
večjih zaslug za svojo domovino. —
Aprila meseca bode v Londonu bria-
tanska kolonialna konferenca. Na dne-
nem redu bode ureditev vprašanje,
kako in v koliki meri naj prispevajo
britanske kolonije za vzdrževanje vojne
mornarice ter v obrambo Velike Bri-
tanije, potem pa tudi veliko vprašanje
o angleškem „Zollvereinu“ ali o za-
četku tega vprašanja, katerega je sprožil
prejšnji minister za kolonije Joseph
Chamberlain. Angleška vlada si bode
prizadevala sporazumeti se z vladami
vseh angleških kolonij v tem smislu,
da bi se v vseh kolonijah dajala
prednost izdelkom angleške industrije.

Slovenske novice.

Stajarsko.

— Bela reduta se je vrnila včeraj
ob šesti precej povoljni nedežli v veliki
dvorani celjskega „Narodnega doma“.
Videli smo pred vsem veliko število
lepih — večinoma čisto belih — mask.
Da omenjamo samo nekatere: družestvo
simsko vilo, veličanstveno kraljico noči,

Poljakinja in dali prijateljski roko
Grkinji; divili smo se nad srčkanimi
pomorskami čestniki, občudovali orien-
talsko, ciganko, tibe in še mnoge
druge. Kdo bi jih naštel! Obiskal je to
plešno veseličo tudi stotnik iz Kope-
nicka s celo armado pruskih vojakov;
žalostno, ki se je izvršila v Kopečnicku,
se je ponovila tudi v veliki dvorani
našega „Narodnega doma“ — samo da
so se gledalci pričetno smejali. Doživeli
smo metamorfozo nekaterih teh vojakov
v menihe, kateri so došli o polnoči
resno in tiho v dvorano vsak s svojim
kozarcem; menša so se — smetili.
Videli smo tudi harikine in klovne;
ugajal nam je istotako čedni hrvaški
kmet z občajno torbico na hrbtu. Lepa
in obenem koristno delavna je bila
skupina „Dijaška knjižnja“; kakor ču-
jeno, je nabrala čez 1400 krou za „Dij.
knjižnjo“ v Celju. In vsa ta vesela
družba se je vdala pod protektoratom
princa Karnevala, ki je gledal s svo-
jega vzvišenega prestola v dvorano,
plesu z vso vmeno; od prve kadrilje,
katero je pisalo nad 60 parov pa do
zadnje se je vrtil mladi svet sebi in
gledalcem v zabavo. Ni nam pač treba
skoro omeniti, da je „Narodna godba“
častno rešila svojo nalogo in da smo
v majhni dvorani, v Čitalnici in v ka-
varni našli vsa, kar je bilo treba v
hladilo in okrepčilo, v primernih množini
in dobri kakovosti. Vsekaro moramo
„Samokemu klubu“, kateri je priredil
to dobro veselo zabavo, čestitati.

— Shod obrtnikov cele Spodnje
Stajarske oblasti obče slovensko obrtno
društvo v Celju na nedeljo dne 10.
marca 1907 popoldne v „Nar. domu“
v Celju. Točke, o katerih se bode raz-
pravljalo, se objavi v časopisih v krat-
kem. Oglašeni so različni govorniki iz
vseh slovenskih obrtnih krogov. Tovarši
obrniki, agitirajte za ta Vaš stanov-
ski shod in skrbite za mnogobrojno
udeležbo!

— Mimen. Poročili se je več:
g. Jovan Vasiljevič, krstovacev v
„Zvezni tiskarji“ z gospojo Miel
Štibernikovo iz Ljubljane. Česti-
tamo!

— Priporočili bi vodstvu mestne
deklinske šole, da bi dalo šole odpreti
pred 7/8 uro, kadar je hud mraz, da
bi ne smrzovali otroci pred zaprtimi
vrati.

— Naše poštno razmere so še
vedno takšne, kakor bi bili kje med
Čulinkafri. Na splošno znanega tukaj-
šnjega obrtnika, ki staneja v Celju že
nad 30 let in plačuje davke, je prišlo
dne 7. t. m. pismo iz Servnice z raz-
ločnim naslovom: J. U. v Celju. Po-
glejte čudo — golumo. Čela celjska
c. kr. pošta ni vedela za imenovanega
gospoda; 7 beri; sedem c. kr. poštnih
uslužbencev se je podpisalo na zadnjo
stran tega pisma pod uradni pristavek:
„I. Čilli benekant“ in pismo je ro-
malo hajd nazaj v Servnico, kjer ga je
dobil pošlatelj nazaj. Niso vedeli, kdo
je pismo odposlal, ampak so uganili to
samo po pisavi. Dotičnik je pismo,
kakor je bilo, zavil zopet v novo ku-
verto ter ga še enkrat poslal nazaj v
Celje, kjer ga je naslovnik sedaj srčno
dobil. Čast takim poštnim razmeram!
Pojte se solit! Kdor ne verjame, da je
vsaka beseda res, naj se potrdi v
naše uradništvo, da mu pokažemo sedem
podpisov dobrih poznavateljev celjskih
poštnih razmer.

— Umrla so v celjski bolnišnici:
8. jan. Martin Kukočič, 90 let; 10. jan.
Jur Škorja, 31 let; 13. jan. Ivan Pakj.
85 let; 16. jan. Jožef Pinter, 19 let;
18. jan. Moric Unger, 59 let; 19. jan.
Frane Mirnik, 76 let; 20. jan. Jakob
Svaka, 80 let; Antonija Vengust, 27 let;
21. jan. Marija Tratnik, 68 let; 26. jan.

Ro. a Dolganov, 71 let. 29. jan. Jos. Vesce, 61 let; 30. jan. Jozef Polanda, 73 let. ... Vok, pol leta; 4. febr. Fr. Vuča, 51 let, 5. febr. Amalija Zibret, 37 let; Joz. Linder, 74 let. ... V Celju in okolici: 11. jan. Marija Habjanin, 23 let, Gaberje; 13. jan. Paul Janžek, 6 let, Gaberje; 24. Jan. Terezija Prehlin, 65 let, Gaberje; 30. jan. Ida Strauss, 17 let, Celje; 31. jan. Helena Javernik, 35 let, Sovodna; Mica Veldin, 30 let, Lopata.

— **Sukajo zamenjal** je včeraj pri Beli redni nekdo v „Narodnem domu“. Prosimo detičnika, naj se potrdi v naše uredništvo, kjer dobi za v pomoči zamenjano — svojo sukajo nazaj.

— **Še en kandidat za celjski mestni volilni okraj** se je našel v osebi dr. Franca Baumana, podpredsednika senškega „Schulvereina“. Radovedni smo, ali bode kandidiral tudi celjski Gussenbauer ali ne?

— **Umrl** je v ljubljanski bolnišnici 31. januarja trgiški pomočnik Janko Pak na snčici. Bil je dalje časa zastarjen pri „Merkurju“ v Celju. Pokojnik je bil tudi soustanovitelj „Trgovskega društva“ v Celju. N. v. m. p.

Ljudski shod, katerega je sklical Okrajni odbor „Narodne stranke“ za Zalec in okolico, včeraj, v nedeljo, k hodnika v Zalcu, je zelo dobro uspel. Udeležilo se ga je okoli 500 ljudi, večinoma tržaniških in kmetijskih hmeljarjev. Predsedoval je žalski župan gosp. Širca, podpredsednik je bil g. Fridrich, zapisnikar pa g. Piki. Prvi govori g. Širca. Spominja se vrlega rajnega poslanca Berkasa. Vsi navzoči so dvigle se v znak sočutja. Nadajale se prvenjenčnem hmeljskem zakonu in njegovih posledicah za Sav. dolino. Po novi postavi, ki stoji 6 mesecev po razglavljanju v veljavo, se sme prodajati hmelj ali brez imena ali pa z imenom kraja, kjer je zrastle; to ime se naš nadene v posebni državnici „Signierhalle“. Ker pa pivovarstvi zahtevajo pred vsem težki, osobito žatečki hmelj, se bo produkcija tega neprimerno zvišala, na škodo drugih vrstam, pred vsem tudi hmelja iz Sav. doline, kateri se je do zdaj prodajal pod imenom žatečkoga hmelja. Trpelo bo nekaj časa, predno se kupci v izosestnosti navadijo na izvrstni savinjski „rolsing“. Sicer pa vsebuje § 7 olajšava, katere pravi, da se sme še za dobo 5 let prodajati pod svojim običajnim imenom, četudi ni zrastle v osem krajev, todaj za naš savinjski hmelj ostane še veljavno ime „čoksi hmelj“. To postavo so izposlovali celjski poslanci, Poljaki so se tema v imenu svojih hmeljarjev upirali in zahtevali obgortitveno provizijsni zakon. Silno ogorčenje pa je vzbudilo med poslanci dejstvo, da se ni noben slovenski poslanec oglasil k besedi in branil slovenske savinjske hmeljarje, osobito oba poslance ne, ki bi bila poklicana za to, namreč dr. Vovšek in dr. Korosec. Na to je podal g. Vinko Vabič, trgovec in hmeljar v Zalcu, nekaj podatkov iz zgodovine „Hmeljarskega društva“, katero je obhajalo lani 25 letnico obstanka. Načrtal je razvoj društva ter postal tudi statistične podatke o množini pridelane hmelja. Leto 1898., ob času prve statistike, se je pridelalo 5937 met. r. tov hmelj; l. 1899. 5884, l. 1901. 6500 met. stotov in danes cenijo vse pridelake na 15.000 met. stotov. (Klici: „Kaj pa dr. Korosec pravi?“) Končno navdušnje navzoče hmeljarje za pristop k društvu, kajti združenja, organizacije bo treba sedaj hmeljarjem bolj ko kdaj popelj, da dobe tudi sami kupčijo v roke. G. naučitelj Petriček reagira na to na napad v „Sl. Gosp.“ čez, da ni informiral poslance dr. Vovška kot tajnik „Hmelj. društva“. Dr. Vovšek je pisal

v tej zadevi trikrat g. dr. Bergmann v Zalcu po podatke; v zadnjem pismu je dejal, da stvar ni njuna in za to se mu podatki niso poslali takoj. Vobče pa se poslanec ni obrnil očitelno na društvo. (Se vzame z odobravanjem na znanje.) G. Crkl protestira proti mešetarjenju treh židovskih komisijerjev, obeh Tausigov in Settenendorfa, in pravi, da so pivjarke za hmeljarje. (Barno odobravanje.) Mnogi zahtevajo, da jim ne sme nikdo v Zalcu prodati zemljišča za nameravano poljo. — G. Piki poudarja važnost „Hmeljarskega društva“ in „Hmeljarno“ in vabi k pristopu „Hmelj. društva“. Ker pa je bila dolžnost poslancev se v tej zadevi dobro informirati in pred vsem nastopiti za hmeljarje, predlaga našim poslancem nezaupnico, katere je z viharim odobravanjem po kratki dobiti sprejeta. Njena ost je naperjena proti poslancema dr. Korosecu in dr. Vovšku. Na to govori g. Fridrich o kmetijskem programu „Narodne stranke“; izpopolni ga g. dr. Božič glede zahtev odprave zemljiških davkov. Končno narise kratko g. dr. Kukovec v značilnih besedah postane in doseganje delovanje „Nar. stranke“, odigra napade v „Slov. Gosp.“ na njega in stranko in govori o zapnem shodu v Mariboru, posebno o nespravljivem postopanju „Slov. kmečke zveze“ in klerikalcev, kateri so odklonili sodelovanje z „Nar. stranko“ tudi v mestnih skupinah, kjer bi mogli doseči Slovenci le složno glasno častno število glasov za slovenskega kandidata. K sklepu predlaga, naj se poltje brzojavka škofa v Maribor, v kateri zborovalci protestirajo, da se žalni uradi izrabljajo v politično agitacijo brez ikofovga vedenja. Na to sklene župan g. Širca z zahvalo govornikom in poslušalkam shod.

— **Dinamit v postelji**. Posesnika Grosku v Stanoskem pri Poljčanah je položil nekdo v postelji dinamitno patrono, ki je imela napajalno ufigalno nit skozi okno na prosto. Grosek je prišel pozno domov, a ob treh popoldnih je dinamit eksplodiral z močnim pokom. K sreči se je razstrelila patrona navzdol, prebila posteljo in ugula slavnico. Domači so prihiteli in ogenj pogasil. Kot sumljivega so zaprli orožnik nekoga Pirča, ki je stanoval v isti hiši.

— **Ženo s štirim nedorastlimi otroci** je zapustil že meseca oktobra lanskega leta neki Jozef Stergar iz Mozirja, delavec v tovarni za stroje, v Beljaku. Samijo, da se klati kje po Koroknem ali Štajerskem, ako ni pobegnil v Ameriko ali pa si vzel življenje.

— **Naša vojna mornarica**. Zanimivo sliko naše vojne sile na morju prinaša svečanova številka znanstvene revije „Österreichische Rundschau“. — Pisatelj primerja naše avstrijsko-ogrsko bojno brodoge z bojno mornarico naše sosedne države Italije. Brez vseh pretiravanj, upoštevajoč vse momente, ki bi stalihi v slučajno vojno nam v dobro in našemu nasprotniku obteževali uspešno prodiranje, navaja sledeče številke, ki povedo dovolj. Italijanska vojna mornarica šteje 52 bojnih ladij, 58 torpedovk in 14 podmorskih čolnov; skupna sila v tonah: 453.200 a 180 težkih, 600 srednjimi in 1300 lahкими topovi — s posadko 25.000 moč.

Tema nasproti pa postavi naša država: 23 bojnih ladij, 57 torpedovk, 2 podmorska čolna; skupna sila v tonah: 168.340 a 125 težkih, 345 srednjimi, 580 lahкими topovi s posadko 13.950 moč.

Ker je še mnogo brodogaja v delu, nas lahko l. 1909. napade Italija na morju s dvojno silo.

— **Velikansko jajce** izumrle ptičje vrste Epornis na Madagaskarja hrani

zavnetelj zoološkega muzeja profesor dr. Reichenow v Berlinu. Dal je za to jajce 2000 mark ali v našem denarju 2400 kron. Jajčja lupina je 2 cm debela, snežnobela in drži 6 in pol litra — toliko kakor 150 kokoških jajc. — Gotovo nekaj nenavadnega!

— **Lesno trgovino v Brezicah**, na travniku Združenih pivovaren Zalec in Laški trg, je otvoril g. Mih. Balon, veleposesnik v Brezicah, dober narodnjak.

— **Bredički okrajni zastop pride** pri prihodnjih volitvah zopet v slovenske roke. — Zoper blivlega glavarja v Brezicah, pl. Vistarinja, je vpeljana kazenska preiskava.

— **Nemški kandidat v slovenskem volilnem okraju Brezice-Servica-Laški trg** je grajšček Alfred baron Moscovitz iz Pišec. Podpirali ga bodo skoro govo Stajercijanci po geslu: „Kmet naj kmeta voli!“ Sicer pa je ta kandidatura pač samo — predpusta šala.

— **Deležno nasodišče v Gradcu** je ustanovilo sledeče nove službe v svojem področju: mesto sodnega tajnika pri delatnem sodišču v Gradcu, opusti se pa mesto sodnega pristava brez določene kraja; ustanovi se petero avskultantskih mest z adjutom, opusti se pa četvero avskultantskih mest brez adjuta; mesto sodnijskega sluga v Kamniku, opusti se isto mesto v Mokronogu; nadalje se ustanovijo mesta strojevodje za okrožno sodišče v Mariboru, uradnega sluga pri delatnih sodiščih v Ljubljani in Celovcu, jetskijskega paznika pri delatnem sodišču v Celovcu in pri okrajnih sodiščih v Novem mestu in Celju; pri poslednjih dveh sodiščih se namestita mesto dosedanjih pomožnih jetskijskih paznikov dva redna paznika.

— **Strelki** se je priklail 7. t. m. v Slovenjgradec in okral več psov po mestu. Na naročilo okroznega žirno-zdravnika Blaža so ga ustrelili; občinski urad je ukazal uničiti soko vse pse v mestu.

— **V Stadenju pri Mariboru** se je prelevilo tankajšnje podporno dršvo za nemško ljudskobolsko dečo v podružnico nemškega „Schulvereina“. Na to je izstopilo mnogo članov iz društva, ker niso odobraval te prelevljenja.

— **Poročil se je** 2. t. g. Jozef Tratar, učitelj v Mokronogu, z gđ. Zofijo Juvanec, pošno oficijantjino iz Ljubljane.

— **V uradu e. kr. nadgomestra Emanuela Hartlaja** v Brezicah, kateri je v prostih in vrčnih urah trgovec s perzinsko in obenem martijev agent vseneške stranke, je videti celo menašerjo kako, petelinov, pur in paravan, rak in racmanov, gos in gosakov, kateri stranke pospravljajo z lepo abranim zborom. Škandal je, da se cesarske urade uporablja za — kurrik! Ako ta gospod meni, da bode lahko v Brezicah ravno tako mirno prekuoval nemškonalionalne kozle in kužlice kakor jih je v Mariboru in svoje drago plačane uradne ure uporabljal za trgovino s perzinsko, katere ni prijavil oblastin, in konkurenco delat domačim davkoplačevalcem, potem se jako moti. Za tega gospoda imamo pripravljeno — masla, več kot ga on pridelal celo leto. — Tako poroča „Posavska Straža“. Iz tega poročila pa je razvidno, da je v resnici živa potreba posvetitihi z bengalčno lažjo v gnjile razmere nemškega uradništva v Brezicah.

— **Maribor**. Kaj Slovci lahko vse doživijo pri mariborskih e. kr. oblastnih, si niti misliti ne morete. Pretečni terek sem imel službeno opravka pri e. kr. okrajnem glavarstvu in sicer pri komisarju pl. Schönboferja zaradi nekega akta. Ker g. komisar ni imel dotičnega akta pri rokah, šel ga je

iskat v drugo pisarno ter me prosil, naj počakam. Zdal pa pride najlepše! Ko je zapustil pisarno ter sem ostal sam v sobi, obrnil je g. komisar v vratih ključ in bil sem zaklenjen. V tej kletki sem moral čakati kakih 10 minut, da se je vrnil komisar in me blagohotno zapel spustil na prosto. Zelo sem se čudil temu postopanju ter se domov grede prav pridno ogledeval v izlozih, ali res izgledam tako sumljivo, da se gospodje boje, me za par minut pustiti samega v sobi; pa nisem mogel najti ničesar. Tudi prste na rokah sem doma dobro premeril, če niso morebiti čeznormalno dolgi, pa tudi ti so svredolici prsti takemu ranjavu. Prišel sem končno do zaključka, da ima ta gospod najrji tako navado, ker dosedaj še se mi ni pripetilo kaj enakega. Zaslodoval bom to stvar nekoliko natančneje, da bodo zrvedli tudi višji gospodje, kakšne slabe navade imajo uradniki pri e. kr. okrajnem glavarstvu v Mariboru, posebno če se jim pretaka po filah „modra kri“.

— **Občani sber Savinškega No kola**. Br. Jirak ni bil voljen namestnikom tajnika, pač pa je bil voljen br. dr. Jozef Goričar, okrožni zdravnik v Mozirju, pregledovalcem računov. Pregledovalcem računov sta bila voljena: br. dr. Jozef Goričar in br. dr. Maks Konecnik, okrožni zdravnik v Gornjem gradu. Na zdar!

— **Slov. Bistrica**. Danes 10. t. m. ob 6. uri zvečer je nastal na tukajšnji železniški postaji velik požar, kateri je uničil do sedaj popolnoma kolodvorsko postopje. Cela postaja je v nevarnosti. Požarne brambе prihitelo so za pomoč iz Slov. Bistrice, Poljčan, brzojavni potjem je naročena tudi iz Maribora. Najbolj prizadet je pri tej nesreči tukajšnji postajenačelnik gosp. Dobivšek, katerega je ogenj vse uničil. Pri izbruhu požara gosp. Dobivška s svojo rodino ni bilo doma, zaradi tega je še za njega bujni udarec, ker ni mogel ničesar rešiti.

— **Škoda je velika**. Promet ni vstavljen. Vlaki vozijo z malimi zasedami. Na lice mesta je došel inspektor pl. Schwereheld iz Pragerke in nad-inspektor Schärtler iz Gradca in mnogo drugega občinstva iz vseh strani. Kako je ogenj nastal, še ni natančno znano. Podrobnosti se poročamo prihodnjaj.

— **... bode slovele slovenske deklet**. K notici, priobčeni v zadnji številki pod tem naslovom dodajamo še, da dotični dve gospodični V., ki sta odklonili vabilo nemških celjskih mezarjev, nista iz Zalca. Resnici na ljubo konstatiramo tudi, da gospod. Vabičevi v Zalcu niste bili na tem plesu.

— **Umrl** je na Malem Lošinju 9. t. m. celjski vintotrec Jos. Pallos v 46 letu svoje starosti. Pokojnik je iskal na Lošinju in tudi drugod pomoči proti bolezni, a ni je našel, zadel ga je prerana smrt. Za njim ostaja vdova, otrok nista imela.

— **Zaupni shod v Mariboru**. Pretekli četrtek, dne 7. svečana t. l. so se zbrali zaupni, bolje rečeno, od dr. Koroseca povabljeni močje iz slovenskega Stajercja ob 10. uri popoldne v preostri „Slovenske Citalnice“ k skupnemu zborovanju. Ne moremo veliko poročati o tem shodu, kajti vrnilo se je vse tako tajinstveno, kakor bi se bili zborovalci, da ne pride kaj v javnost. Udeležilo se je shoda kakih 40 oseb. Zborovanju je predsedoval kanonik dr. Mikar. Sklenilo se je ustanoviti narodni svet. Ko pa se je začelo razpravljati o kompromisu med narodno in klerikalno stranko, vzdignil se je dr. Korosec ter izrecno izjavil, da „Kmečka zveza“ ne bo v nobenem volilnem okraju podpirala kandidata narodne stranke; na to so se takoj pretrgala vsa pogajanja glede te točke.

Posebno značilno za klerikalno stranko pa je, da je imel „Slovenski Gospodar“ pripravljeno notico o zasopnem shodu še predno se je ta vrtil. Zaupni shod se je pričel ob 10 uri, a „Slovenski Gospodar“ je imel že ob pol desetih tiskano poročilo. Ti pa rajejo! Zdaj pa naj še kdo dvomi, da so bili klerikalci dela vsega shoda, ki je tako plesal, kakor so ti gospodje okrog „Slovenskega gospodarja“ izvitali, ker drugo ne bi bilo mogoče pisati prej poročila o kakem shodu, predno so ne vrtili. Veliko je bilo torej razočaranje dr. Korolca in njegovih pristalcev, ko je dr. Kukovec na shodu prečital priredbo pravljeno Gospodarjevo poročilo. Več ni bilo mogoče izreči izza kluži, kajti kakor smo že omenili, bilo je zborovanje jako tajno ter se je tudi sklenilo, da se po časopisih ne sme sploh ničesar razglasi o izidu zasopnega shoda.

Kranjsko.

Dijaško podporno društvo „Radogaj“ najno pozivlja vse one podpirance, ki so danes v takem gnetnem položaju, da lahko vrzemo prejete podpore, da to čim prej storo. Prošnje potrebnih in vestransko priporočenih dijakov prihajajo neprestano na društvo, a žalibog mora odbor vsled nedostajanja razpoložljivega denarja odklanjati prošnje. Delžnost vseh bivših podpirancev je, da po svojih močeh podpore vračajo. Društveni odbor je po svojem zastopniku razposlal opomine; gospodje bivši podpiranci pa se naj blagovestijo tem opominom čim prej odzdrati. Apeliramo pa s tem na vso slovensko javnost, da naj ne prezre vsakega pomena društva „Radogaj“ za vzgojo inteligence slovenskega naroda. Ugotovljena znaša 100 kron, ki se lahko plača takoj ali v petih letnih obrokih.

Izlas posredovalnice slovenskega trgovskega društva „Merkur“ v Ljubljani. V službo se sprejme: 1 poslovodja špeciarijske stroke, 1 knjigovodja in 1 respondent, 2 potnikar, 1 kantorist, 5 pomočnikov mešane stroke, 2 pomočnika špeciarijske stroke, 2 pomočnika manufakturne stroke, 1 pomočnik telegrafarske stroke in 5 učencev. — **Službe iščejo:** 1 poslovodja, 2 knjigovodja in korespondent, 2 kantorista, 10 pomočnikov mešane stroke, 3 pomočniki špeciarijske stroke, 2 pomočniki manufakturne stroke, 2 pomočniki telegrafarske stroke, 10 kantoristinj, 3 blaginjarke, 4 prodajalke.

Koroško.

Seifritz še deluje. Po dolgem emahovanju se je dal Seifritz vendarle pogovoriti, da kandidira mesto v celovškem in slovenskem volilnem okraju. Moč je bil kakor znano zastopnik dosedanjega volilnega okraja na Dunaju; tam ni nikoli znil ne lev ne mer. Sedaj pa je začel zopet delovati; rad bi bil namreč vnovič izvoljen. Sicer je praksa teh nemkutarških in reuagatskih kandidatov povsod jednaka, a tako očitno kakor ta Seifritz menda ne „drinje“ nobeden. V svojo gostilno skliče „zasupnike“, jih napoji s pivom iz svojega pivovara in kupuje tako za alkohol glasove. Zato pa ga vsi tamošnji nemkutarški pijanci porzidujejo v čeveta nebena in hvaležijo njegovo delavnost in politrvalnost. Pfuji takemu značaju!

Sr. Jakob v Rosta. Znana Schuster, postarica v St. Jakobu, zelo vestno izpolnjuje svojo službo. Nedavno je poslala nekoga žena, ki je imela hudega otroka s seboj v Celovec, brzjavko po šentjakobski pošti svojemu možu, naj jo pride v Področico na kolodvor čakati, ker so zdravniki izjavili, da otroka ne morejo operirati in

da ga mora vzeti zopet s seboj. Brzjavka je sicer došla pravčasoma v St. Jakob, a postarica jo je odpotala celih šest ur kameje z nekim fantom, ki je slučajno medil v St. Jakobu in bil iz dotične vasi, kjer stanuje mož one žene. Zgodilo se je tudi, da je bila žena poprej doma kakor brzjavka in je morala v hudi zimi hoditi z bolnim otrokom peš domu ero daleč; otroka je morala nositi, a je bila prisiljena ga dvakrat pol-deliti v sneg, ker so ji roke tako premrle od mraza, da jih ni nič več čutili. In vse to radi — slovenske brzjavke. To je lep primer trpljenja slov. koroškega ljudstva radi nemških uradnikov, v tem slučaju uradnic.

Primorsko.

Šole v Istri. Istra šteje 345.050 ljudi. Hrvatov je 143.079, Slovencev 47.717 in Italijanov 136.191. Gimnazije so tri (hrvaška, italijanska in nemška), realni dve (nemška in italijanska), tri učiteljska, ena pomorska šola, ena trgovska, pet obrtnih in ena ženska šola. Ljudskih sol je 180, od teh 61 hrvaških, 22 slovenskih in 66 italijanskih. Ena ljudska šola pride tedaj povprečno na 1914 prebivalcev.

Pospeševanje strokovnega posla na Primorskem. Pospeševalni zavod za malo obrt v Gorici je ustanovil strokovno nadaljevalno šolo za slikarje, dekoraterje, plekarje, poltarje in drugo sorodne obrti. Učni načrt je že dovoljen. Načrno ministarstvo je obljubilo nastaviti na svoje stroške učilnice; trgovsko ministarstvo je dovolilo omenjenemu zavodu 6000 K podpore. Strokovni šoli za obrtno risarstvo je dovolilo naučno ministarstvo 600 K podpore za nabavo učnih sredstev.

Velik podar je napravil 23. pr. m. v Brestu na Učki, vasi s 17 hišami in 300 prebivalci, velikansko škodo, ki je zadela zelo hudo ubožno ljudstvo, katero se zavoljo kamešitih tal in visoke lege komaj vzdržuje z živino. Zgorole so namreč tri hiše, vsa gospodarstva poslojpa in 29 komadov živine. Škoda se ceni nad 50.000 kron; zavarovan si bil nihče. Cesar je daroval in svojih zasebnih sredstev na poročilo deželnega namestnika, princa Hohenlobeja, poprosil 3000 kron; razum tega se bo javno nabiralo za nje in se jim bo dovolila podpora iz državnega fonda za podpore onim, katere so prizadelo ujme.

Stetovne vesti.

Tele s šestimi nogami. Pri Sv. Miklavžu blizu Amstetena je vrgla krava kmeta Raffettederja tele s šestimi nogami. Štiri so popolnoma razvite, dve krajši pa molita pri pletih iz telesa. Tele je popolnoma zdravo.

Is ruske Poljake je romal peš v Rim Poljak Chojceki. To je bilo res pravo in posteno romanje. Gotovo pa ni malekote, če pomislimo, da ne zna ne besede laško in da je 74 let star. Papč ga je sprejel v ardijski in mu v potni list lastnorčno napisal željo, naj se „z božjo pomočjo vrne zdrav in čil v svojo domovino.“

Trgovskega pomočnika izurjenega v trgovini z mešanim blagom kateri je tudi dober manufakturst sprejme **Jakob Dereani** v Žubimberku, Kranjsko. Plača po dogovoru. (88) 5-1

Loterijske številke.
Duaaj, 9. februara 1907: 74, 92, 82, 81, 73, Uradno... 88, 50, 59, 49, 4.

Parčje lesnih gostil pa izvrednoti cenah, par po 3 krono je za štiti pri P. Kostel v Celju.

OYES

(„Willkomm“).

Ta težki oves obrodil vsaki zemlji, je najbolj rodovit in najprej dozor. Zraste visoko in daje prav dobro slamo za krmno, najvir pa se ne vidi. Ker se ta oves na rodovi seje, zadostuje 50 kil za eno orajo. Podpisane okrbništvo poljaja 25 kil za 9 K, 50 kil za 17 K, 100 kil za 32 K in vrede vred. Uroce po 5 kil s pošto franco proti 3 K 20 vin. predplačila.

Okrbu. graščina Golič pri Kozjakih (Kozobita), Štajersko.

Sprejme se poštena in zanesljiva

prodajalka

za podružnico s špeciarijskim blagom in trafiko na **učencem** šolsko izobrazbo za trgovino mešanega blaga pri FR. STIGLICU, trgovca v Radovljici, Gorenjska.

Okrbnništvo posestva dr. Geza bar. Raucha v Lužnici pošta Brdovec, zadnja postaja Zaprešič. (Hrvatsko)

prodaja svoja VINA

(rizling, traminec, mozeljec, kraljevina) **letnika 1906**
počeni od 5 hektolitrov naprej **po 44 K za hl** postavljeni na kolodvor v Zaprešiču

Zvezna tiskarna

Je bogato založena s najmodernejšimi tiskami in okraški ter opravlja z motorimi, električnim svetlobo, lahko izvrtje največja dela v vsaki minuti. V zalogi ima in tiska v vel barvah izdelane krasne **diplome**. — Dalje: uradne tiskovine, kverite, račune, pisarne, opomine, račila, podalnice-sporočila, listke, molitvenice, uradna naznanila, razglednice, brailne in zdravstvene knjižice, poročna naznanila, napise za slavolike itd.; sploh izvirne in kratkem času vse v tiskarsko stroko spadajo stvari skupo in ceno. — Vsele, duhovniški, slovenske učiteljstva, zapajajskih in občinskih uradom. krajnim šolskim svetom, posojilnicam ter p. s. občinstvu se priporoča za veselo knjig v priznani štetni izpoljavi. — Za posojilnice, knjižnice in druge zavode se izdelujejo krasne knjižice vezane v celo ali pol platno z stalin ali frim. tiskom po stiki redi. Za mnogokojna naročila se priporoča

Zvezna knjigoveznica.

VIZITKE priporoča **Zvezna tiskarna**

Poskusite in priporočite izdelke **Vydrove tovarne hrani!** v Pragi VIII. Cenopisih zastopj.

Oddaja stavbe.

novoga enonadstropnega šolskega poslopja s 4 učnimi sobami, eno sobo za učila in konferenec in nadučiteljskim stanovanjem z 2 sobama, kuhinjo in s kletmi v Gornjem gradu.

Ustmena zniževalna dražba se bo vršila v ponedeljek dne 18. februarja 1907, ob 11. uri predpoldne v šoli v Gornjem gradu.

Oddala se bo stavba le enemu glavnemu podjetniku. Izklicna cena znaša 57.172 K 76 vin.

Stavbeni operat, sestojč iz stavbenih načrtov, stavbenega dovoljenja, stroškovnika in stavbenih pogojev, je v vpogled razpoložen v šolski pisarni v Gornjem gradu in pri okrajnem šolskem svetu v Celju (okrajno glavarstvo).

Vsak dražbenik mora pred pričetkom dražbe položiti 5717 K varščine.

Krajni šolski svet Gornji grad, dne 24. januarja 1907.
Fr. Kocbek, načelnik.